

POUK V ČASU KORONAVIRUSA

Drugi teden v mesecu marcu smo doživeli vsi veliko spremembo, saj je bilo proglašeno izredno stanje v naši državi. Razglašena je bila epidemija. Naše življenje se je za nekaj časa spremenilo. Sprva sem mislil, da se bo kmalu vse vzpostavilo v prvotno stanje, a se je izkazalo, da smo ostali doma celo do maja. Šolanja v času koronavirusa si nisem znal natančno predstavljati, sem se pa zavedal, da glede na to, da se svet tako hitro razvija, bo vse potekalo preko računalniškega omrežja. Zavedal sem le to, da bo vse potekalo drugače in se bomo morali prilagoditi na ta nov način dela, drugače ne bo šlo. Moj vsakdanjik se je malo spremenil, saj sem zjutraj vstajal kar zgodaj, da bi delo opravil čim hitreje. Vse vzgojno-izobraževalne ustanove so se zaprle in tako nismo bili več deležni razlag učiteljev v živo. To se mi je zdela največja slabost. Navajeni smo bili takšnega dela in vsaka sprememba podre prejšnje stanje. Ne pravim da so spremembe slabe, ampak želim sporočiti, da vse postane drugače in da jo odnesemo najbolje, se moramo sami prilagajati. Moral sem biti priden in organiziran, da sem lahko sledil pri vseh predmetih in redno oddajal naloge v e-učilnico. Pri delu so mi zelo prav prišli učbeniki in tudi razlage videokonferenc in youtuba, kjer so svoje razlage nalagale učiteljice. Najbolj všeč mi je bilo to, da sem si čas dela lahko razporejal čisto sam. Pomembno je bilo edino to, da sem vse oddal do dogovorjenega časa. Bilo pa je tudi veliko stvari, ki sem jih pogrešal. Moral sem delati veliko več in sem imel manj prostega časa. Potrebno je bilo razumeti vso razlago in nato še delati primere vaje. Pogrešal sem tudi druženje s sošolci. Spoznal sem veliko novega na različnih področjih. Od obravnave predstave Vihar v glavi, kvadratnih korenov pri matematiki, osnov sistematike do komunistične oblasti v Jugoslaviji.

Glede na situacijo je bil pouk dobro organiziran. Sploh se mi je zdelo odlično to, da smo se na vsake toliko časa slišali preko videokonferenc, kjer smo se pomenili o delu in o problemih. To se mi je zdelo zelo uporabno. S svojim delom sem bil zadovoljen. Vesel sem, da sem izpeljal vse tako, kot sem.

Jakob Poklukar, 9. b

NAZAJ V ŠOLO

V četrtek, 12. 3., so nam v šoli povedali, da bomo šolo zaprli zaradi koronavirusa oz. covid-19. Povedali so tudi, da bomo vseeno šolo nadaljevali, samo da bo potekal na daljavo. Ko sem to izvedela, me je bilo strah, saj si nisem predstavljala, kako bo to izgledalo. Najbolj pa me je skrbelo, kako bomo dobili oceno. Prvi teden nisem vedela, kje naj sploh začnem, a potem sem se odločila, da bom delala po urniku. Kar dobro mi je šlo, a kmalu se je dela veliko nabralo in sem ugotovila, da je enako intenzivno kot v šoli. Hitro sem se navadila, da delam sama, a kmalu sem ugotovila, da je res bolje, da hodimo v šolo, saj dobiš razlago in je potem tudi lažje reševati. Saj si lahko vprašal tudi preko kanalov, a da si dobil odgovor, je trajalo kar nekaj ur, včasih tudi po dan ali dva. Doma sem najbolj pogrešala prijatelje in pa tudi pogrešala sem druženje. V času pouka na daljavo sem se naučila delati bolj organizirano in tudi kaj posaditi na vrtu. Všeč mi je bilo, ker smo se lahko več družili z družino in pa seveda to, da si za šolo lahko delal, kadar se mi je dalo in zraven, ko sem delala nalogo sem lahko poslušala glasbo. Med epidemijo sem pogostokrat šla v hribe in sem naredila tudi zase nekaj dobrega. Če bi se to spet zgodilo, bi bilo po moje enako kot sedaj. Edino, kar bi spremenila, je to, da bi povečala svojo zagnanost. Vesela sem bila, ko sem izvedela, da gremo nazaj v šolo, kljub temu da bom morala upoštevati nekatera pravila, ki jih nisem marala, npr. da ne smeš objeti sošolke, ki je nisi videl že mesece in da moramo v šolo z masko. **Katja Beznik, 9. a**

NAZAJ V ŠOLO

V času šole na daljavo se je naše delo, zelo spremenilo. Nekateri so delali bolj nekateri manj. Težav pri delu na daljavo nisem imela. Če pa je slučajno prišlo do kakšne pa sem jo hitro rešila, da sem z delom lahko nadaljevala. Najbolj mi je bilo všeč to, da če kaj nisem znala sem lahko prepisala od sošolcev ali pa jih vprašala za pomoč. Najbolj sem pogrešala razlago učiteljev. Brez razlage sem se naučila manj snovi in bolj površno. Novega se nisem naučila veliko saj veliko snovi nisem razumela takoj ko sem prebrala. Naučila sem se veliko manj kot pa v šoli. Delo sem si organizirala tako, da sem najprej naredila tiste predmete ki mi povzročajo več težav. Na koncu pa sem naredila še ostale predmete za katere smo morali pošiljati sproti. Če bi se situacija ponovila, bi spremenila to da bi se učila bolj pogosto. S svojim delom sem zadovoljna saj sem večino naredila sproti. Mogoče bi kakšen predmet morala poslati bolj pogosto. **Maja Lipovec, 9. b**

POUK NA DALJAVO

Ko smo na začetku marca še hodili v šolo, sem informacije o koronavirusu in zaprtju šole videla po internetu. Takrat se je virus množično širil po Kitajski. Ker je bilo to tako daleč stran, se mi to ni zdelo nič posebnega. Po tem pa smo kar naenkrat izvedeli, da se virus širi tudi po Sloveniji in da bodo tudi tukaj zaprli šole. Zadnji dan v šoli je bil petek, 13. marec, in takrat sem mislila, da bomo doma za največ dva tedna. Poleg tega pa sem res potrebovala ta čas, da sem se lahko bolj posvetila sebi in šoli. Na začetku nismo imeli toliko dela za šolo, potem pa smo dobivali vedno več stvari in kmalu mi je bilo že precej težko narediti vse. Nekaj stvari sem naredila kakšen teden pozneje. Ugotovila sem, da to niso počitnice. Imela sem težave z vstajanjem, ker sem skoraj vsak dan vstala pozno in zato sem tudi za šolo delala proti večeru. Proti koncu se mi je pa pokvaril računalnik, ampak sem si pomagala s telefonom. Čeprav sem imela nekaj težav, sem imela veliko več časa. Veliko sem bila zunaj s psom in tudi več časa sem lahko preživela z družino. Če bi se ta situacija ponovila, bi si sigurno bolje organizirala delo in malo več časa posvetila šoli ter se bolj potrudila, da bi zgodaj vstajala. Veliko sem se naučila in veliko časa sem imela za razmišljanje. **Neža Ambrožič, 9. a**

DELO NA DALJAVO

Pred delom na daljavo sem si predstavljal dva meseca počitnic. Predstavljal sem si, da nam bo učiteljica enkrat na teden poslala kakšno nalogo, vendar se moje domneve niso uresničile. Prvi teden sem bil skoraj prost in sem imel veliko časa za druženje in telefon. Ko pa so nam poslali snov za drugi teden, sem se kar malo ustrašil, kako bo vse to zmožel. Nisem bil vajen delati, zato me je vse skupaj kar malo presenetilo. Med učenjem sem imel vse možne težave, od tega da sem bil lačen, da sem na vsake 10 minut odšel na stranišče in so me zanimale vse mogoče stvari. Tisti teden je bil res mučen, saj sem komaj postoril vse. Naslednji teden mi je vse skupaj olajšal dan dejavnosti, saj sem imel več časa za učenje. Največ težav mi je povzročala geografija, pri kateri smo obravnavali vse možne nezanimivosti Slovenije. Vsak teden sem imel boljše navade, a hkrati so nam učitelji naložili še več dela. Vse dneve sem bil zasut s knjigami in zvezki in nisem vedel, če bom lahko šel spat ali bom delal pozno v noč. Zjutraj sem po zgodnjem zajtrku spet sedel za mizo in nadaljeval. Vseh teh težav nisem premagal jaz, ampak moje garaško delo. Zaradi vseh neprespanih noči sem zbolel in obležal. Vedel sem, da bom slej kot prej moral snov nadoknaditi, zato sem se kar hitro lotil dela. Verjetno res nisem bil vse dneve zasut s knjigami, nisem ravno zbolel, ampak sem imel samo manjši prehlad. Kasneje so

se nas končno učitelji le usmilili in nam dajali malo manj dela. Počasi sem se le privadil in normalno deloval še naprej. **Vid Kikelj, 9. a**

KARANTENA – ŠOLA NA DALJAVO

Koronačas se mi je zdel kar v redu. Šole na daljavo si prej niti nisem znala predstavljati, zato je bilo to nekaj novega. Vstajala sem ob približno sedmih zjutraj, pozajtrkovala in več ali manj takoj začela z delom. Običajno sem vse delo za šolo končala v dveh dneh, da sem potem imela prosto. Dlje sem delala samo, če smo imeli kakšno raziskovalno, seminarsko nalogo ali kaj podobnega. Zelo všeč mi je bilo, da nismo dobili preveč dela in da smo vsa navodila dobili na spletni strani naše šole v nedeljo, menda so nekatere šole dobivale navodila vsak dan posebej. Zelo všeč mi je bila tudi hitra odzivnost učiteljev prek kanalov in sporočil na eAsistentu. Jaz osebno na začetku nisem imela težav, ampak sem vse lepo naredila. Zelo sem pogrešala druženje s prijatelji in ta fizičen stik z drugimi ljudmi, je pa tudi res, da se je v tem času naša družina še bolj povezala. Učila se pretirano nisem, zato je bilo moje znanje temu tudi primerno. Manjkal mi je tudi kak filmček z razlago, ker se mi zdi, da tako veliko bolje razumem in se v šoli zaradi te razlage tudi nekaj naučim in se mi doma potem ni treba toliko učiti. Med šolo na daljavo sem se včasih tudi malo dolgočasila, vendar se to ni zgodilo pogosto. S svojim delom sem zadovoljna, ker sem tudi vse naredila tako, kot je bilo treba. Če bi me vprašali, ali mi je boljša šola na daljavo ali 'navadna' šola, se ne bi mogla odločiti, ker mi je vse dobro. Staršem je zagotovo boljša običajna šola, ker imajo veliko več dela z otroki in njihovo šolo, poleg tega pa so morali delati še za svojo službo. Za njih je bil čas pouka na daljavo stresen. **Julija Tomažević, 9. b**

NAUČIL SEM SE TUDI NEKAJ DRUGIH STVARI

V petek, 13. marca, je kot iz jasnega priletela novica, da šole ne bo več za najmanj dva tedna. Delo na daljavo sem si takrat težko predstavljal, saj ga ni doživela še nobena generacija do sedaj. Pričakoval sem navodila preko gmaila ali šolske spletne strani. Učenci bi te naloge rešili in naredili ter jih pokazali čez dva tedna v šoli. A temu ni bilo tako. Nikoli si ne bi mislil, da se bom srečal s prijatelji samo preko videa. Težav nisem imel veliko. Z bratom sva se prvi teden malo kregala glede računalnika, vendar sva po prvem tednu zapisala urnik, ki se ga je dalo spremeniti vsak dan, vendar je bil dobra osnova za izposojno računalnika brez kreganja in težav. Delo na daljavo mi je bilo všeč in hkrati težko. Težko mi je bilo prvi in drugi teden, ko nisem vedel, kaj delati sam sabo. Šolo sem takrat normalno delal, vendar mi je bila muka. Po dveh tednih sem se navadil na razmere in si ustvaril »namišljen« urnik. Namišljen zato, ker ga nisem napisal, vendar sem ga imel v glavi. S tem urnikom sem tri dni zelo zagreto delal, potem pa dva dneva učil in ponavljal. Naučil sem se uporabljati različne programe kot so zoom, cisco webex meetings ... Ker sem imel dovolj časa, sem se v prostem času učil jezika HTML (to je jezik za spletne strani). Če bi se situacija ponovila ne bi nič spremenil. Delal bi normalno kot v zadnjih tednih, saj mi je bilo delo na daljavo potem v veselje. S svojim delom sem zadovoljen. Med delom sem edino pogrešal prijatelje in razlago pri nekaterih predmetih. Pri matematiki je bilo delo užitek, saj smo imeli razlago »v živo«. Opazil sem, da imam vrzeli znanja pri kemiji in biologiji, saj mi manjka ponavljanje težkih besed in pojmov. **Nac Pogorevc, 9. a**

NAZAJ V ŠOLO

Prvi teden šole na daljavo je bil meni osebno malo težek. Morala sem se navaditi na posamezno delo. Drugi teden je bil že veliko bolj jasen. Navodila so bila zelo točna in nisem imela težav z pisanjem snovi doma. Motilo me je samo to da sem morala kakšne naloge gledat v spletno učilnico. Motilo me je zato, saj sem morala gledati na OŠ Gorje in na komunikacijo nato pa še na spletno učilnico.

Velikokrat sem sploh pozabila na spletno učilnico. Lahko bi imeli edino za kakšen predmet več delo prek zooma. Na primer za kemijo saj sedaj ko smo prišli v šolo nam nekatere stvari niso ravno jasne. Delo sem opravila v dveh ali treh dneh da se mi ni delo vleklo cel teden. Sedaj bi delo lahko nadaljevala do konca šolskega leta saj sem prišla v nek sistem. Če bi se situacija še kdaj ponovila ne bi nič spreminjala. Z svojim delom sem zadovoljna saj sem vse sproti pošiljala in bila tiste dve uri res zbrana pri delu. **Pia Šmid, 9. b**

IZKUŠNJA POUKA NA DALJAVO

Pred zaprtjem sem si koronašolo predstavljala nekako tako, kakor je izgledala, le z več zoom konferencami. Že v začetku mi je največ težav povzročala organizacija. Prve tri ali štiri tedne sem iskala druge načine, kako bi se organizirala, da bi bilo delo do vikenda narejeno. Kasneje sem si delo organizirala tako, da sem najprej naredila tiste predmete, ki so mi lažji in jih bolj razumem, za konec pa sem pustila predmete, ki mi niso najbolj všeč. Z delom sem pričela zjutraj, delala do kosila in nato po kosilu nadaljevala, če česa še nisem naredila. Všeč mi je bilo, da sem lahko bolj pozno vstala, da sem lahko zraven dela morda kaj prigriznila ali pustila delo za nekaj časa in imela odmor, kadar sem hotela. Pogrešala sem predvsem sošolce in sošolke, čeprav smo komunicirali preko telefona, vendar ni bilo niti približno isto, kot če bi se srečavali v šoli. Rekla bi, da nekaj znanja sem odnesla, a precej manj, kot bi ga v šoli, iz te izkušnje sem se naučila, da mi pouk na daljavo ni tako všeč, kot če bi se 'normalno' učili v šoli. Če bi se podobna situacija ponovila, bi pustila sezname za vse tedne dela na spletni strani šole, saj je dostop lahek in zapis je pregleden, tudi kanale na eAsistentu bi pustila tako, kot so bili sedaj. Spremenila bi to, da bi bilo mogoče več videokonferenc za razlago snovi, morda na tri tedne, sploh če bi učenci morali predelati veliko nove snovi in jim ne bi bilo razumljivo. S svojim delom nisem najbolj zadovoljna. **Nika Muhič, 9. b**

ŠOLA NA DALJAVO

Pred zaprtjem šole sem si predstavljal delo na daljavo tako, da bo trajalo samo štirinajst dni in zato ne bo toliko dela. Mislil sem tudi, da bomo imeli vsak dan videokonference. Pri pouku na daljavo nisem imel težav, mogoče le računalniških stvarih, ampak sem se jih hitro navadil in naučil. Všeč mi je bilo to, da ni bilo treba tako zgodaj vstajati, da sem si lahko sam razporedil čas in da ni bilo skoraj nič ocen. Pogrešal sem še kakšen videoposnetek od še kakšne učiteljice, drugače je bilo pa vse v redu. Naučil sem se veliko računalniških spretnosti, npr. kako 'skenirati' fotografijo, kako jo pretvoriti v pdf obliko, kako pravilno napisati sporočilo, kako pripeti fotografijo k besedilu in še to, da se šola lahko izvede tudi na daljavo. Delo sem si organiziral tako, da sem si določil uro začetka dela za šolo, pri navodilih za delo na daljavo sem še pripisal, kateri dan bom kaj naredil. Ko sem končal, so sledile druge stvari.

Nekaj stvari bi popravil. Popravil bi računalniški program v eAsistentu, preko katerega smo si dopisovali z učitelji in pošiljali naloge. Narejen je tako, da ga naenkrat lahko uporablja le nekaj ljudi in ne vsi učenci/dijaki slovenskih šol, ker enostavno ni prenesel tolikšne obremenjenosti uporabe. Nekateri učiteljice so potem preskočile na svoj e-naslov, ki se mi zdi neskončnokrat boljši in hitrejši. Glede svojega dela, sem zadovoljen, saj sem naredil vse, kar je bilo treba, ali pa še več. Dnevnik sem pisal, ampak ne o mnenju dela na daljavo, pač pa, kaj sem delal pri slovenščini, saj nam je učiteljica že na začetku šolskega leta to naročila. Imam pa eno vprašanje za vse, tudi za učiteljice: »Ali vam je bilo delo na daljavo težje ali lažje od običajnega pouka?« Meni se je zdelo malce lažje. Če ne bi bilo koronavirusa, ne bi snemal, delal in kreiral filmčkov in jih objavljal na youtube, posledično tudi ne bi dobil novega telefona in stojala zanj, ne bi dobil električnega kolesa in šel na mnoga kolesarjenja tudi

nad 1500 metrov nadmorske višine, tudi trampolina ne bi dobil, ne bi šel na toliko zimskih pohodov po hribih, ne bi šel prvič v domačo savno, ne bi sodeloval pri gospodinjskih opravilih in še mnogo več. Za vse to enostavno ne bi bilo časa. Bilo je nepozabno. Moram priznati, da bom šolo na daljavo kar malo pogrešal. **Alexei Urevc, 6. a**

POUK NA DALJAVO

Ko se je po televiziji začelo govoriti, da se je pojavila epidemija covid-19 in da bomo ostali doma, sem bil najprej vesel. Mislil sem, da se bodo predčasno začele poletne počitnice, vendar temu ni bilo tako. Jaz sem ostal doma že na petek zaradi nevarnosti prenosa virusa na mamico, ki je noseča.

Nato se je začela šola na daljavo. Tudi te sem bil najprej vesel, saj prvi teden ni bilo veliko dela. Mislil sem, da bom vse hitro naredil in preostali čas preživel zunaj, za računalnikom, pred televizorjem in se družil s prijatelji. Vendar tudi temu ni bilo tako. Veliko truda sem najprej moral vložiti v urejanje zapiskov za nazaj, saj mi je veliko manjkalo ali pa nisem znal prebrati, ker so bili neurejeni. Narediti sem moral tudi večino nenarejenih nalog. Nato sem se s pomočjo mamice lotil tekoče snovi. V prvih tednih mi je malo ponagajal eAsistent, ni in ni se mi hotel povezati. To sem rešil s pomočjo učitelja Primoža, ki se je zelo potrudil. Pet dni v tednu sem predsedel za mizo, kot bi bil v šoli, le da je namesto učiteljev snov razlagala mami. Moram reči, da je moja mami zelo stroga in tečna, kar se tiče šole seveda, veliko bolj kot učiteljice in učitelji. Pri šoli na daljavo mi je bilo vseč, da sem več časa preživel s starši in psom. Včasih sem tudi kaj ušpičil. Ni mi bilo vseč, da se nisem mogel družiti s prijatelji in sošolci, ki sem jih tudi pogrešal. Če bi bilo po moje, bi se moralo šolsko leto končati tisti dan, ko so se zaprla šolska vrata. Vendar je to samo moja želja. S svojim delom med šolo na daljavo sem še kar zadovoljen, lahko bi se pa še bolj potrudil, predvsem pri moji grdi pisavi, ki jo bom moral med poletnimi počitnicami utrjevati. V tem času me je mami priganjala, da sem naredil vse zapiske, sledil navodilom in popravil pridobljene slabe ocene. Če bi se situacija ponovila, bi bolj ubogal starše in še resneje poprijel za šolsko delo in domače naloge. **Andraž Terseglav, 6. b**

POUK NA DALJAVO

Zadnji teden šole pred zaprtjem je pet mojih sošolk med odmorom imelo rokavice in maske. Povedal sem jim, da res pretiravajo, ker korona sploh ni nič resnega. Nisem vedel, kaj nas čaka.

Prve dni pouka na daljavo sem bil velikokrat razburjen, ker je prišlo do problemov, v eAsistent se ni dalo prijaviti, za anglesčino smo morali delati vaje na spletni strani Rokus, pa se je vse sesulo, delo z učiteljico Hermino po telefonu mi ni bilo vseč, potem sva se vsaj lahko videla, ker smo naložili Viber na računalnik. Počasi so vsi problem izginjali, saj so računalničarji poskrbeli za večje strežnike in končno smo lahko delali preko spleta brez težav. Potem smo se končno vsi videli preko aplikacije Zoom. Lepo je bilo, skoraj tako kot v šoli. Najbolj vseč mi je bilo, ko smo se srečevali na zoomu z razrednikom Primožem. Malo manj pa, ko sem bil vprašan. To je zelo čuden občutek, da si vprašan preko računalnika, ampak vse se je dobro končalo.

Vse učiteljice in učitelji so bili ZELO prijazni in nekateri so mi zelo pomagali, ko kaj nisem naredil pravilno. V spominu mi bo ostal DaVincijev most, zelo sem se trudil, ampak vseeno potreboval pomoč učiteljice Hermine in Mije. Na koncu je uspelo! Prvič sem naredil domače branje v elektronski obliki, tudi to mi je bilo vseč. Malo problemov mi je delala tipkovnica, ker je računalnik bil kupljen v Angliji in nima šumnikov, ki jih moram posebej vstavljati. Zelo dobre so bile razlage učiteljice Mije, ko se je kar posnela na youtubu, tako sem lahko razlago večkrat poslušal. Preverjanje znanja pri nekaterih predmetih, kjer je ura tiktakala, pa mi ni bilo vseč, ker sem bil precej nervozen.

Pogrešal sem najbolj igranje med odmori s prijatelji. Veliko novega sem se naučil pri delu z računalnikom: splet, aAsistent, spletne naloge, kako slikati nalogo s telefonom in jo pripeti v kanal, katero pisavo moram uporabljati in podobno. Nekatere spletne vaje so bile res zabavne. Ker imamo doma samo en računalnik, sva se s sestro Emmo organizirala tako, da je ona pričela z delom ob osmih, jaz sem lahko malo dlje spal, moje delo se je pa pričelo po dvanajsti uri. Delal sem po urniku, ker mi je tako bilo najlažje. Zelo moram pohvaliti mojo mami, ki mi je bila v veliko pomoč pri delu. Če bi se koronasituacija ponovila, ne bi spremenil ničesar, ker je delo potekalo lepo in umirjeno. S svojim delom sem zadovoljen, ker sem opravljal naloge sproti. **Erik Robert Chuter, 6. b**

MOJA KORONAŠOLA

Korona šolo sem si pred zaprtjem predstavljal kot delo doma, ko si bolan, samo malo več dela. Na začetku nisem imel veliko težav, delal sem par ur na dan, nato pa sem bil prost.

Drugi teden pa sem v sobo dobil računalnik, ki me je začel motiti (You Tube, igrice). Dolgo tega nisem povedal, a potem sem imel zelo malo narejeno. Ati in mami sta to dojela in sta mi dala kazen za vsak pogledan posnetek, ki ni bil del šolskega dela. Ker to ni delovalo, sta mi vzela računalnik in ga dala v kuhinjo. Kuhinjska miza se je spremenila v učilnico. Takoj sem začel delati hitreje in nisem bil v zaostanku. Všeč mi je bilo, to da ni bilo domačih nalog in učiteljev, ki bi mi težili. Pri običajni šoli so težili starši in učitelji, pri koronašoli pa je bilo tega pol manj.

Pogrešal sem sprehode domov, ko sem lahko zavil v trgovino, kjer sem si kupil kakšno poslastico za pot. S prijatelji sem se občasno videval in jih nisem preveč pogrešal. Naučil sem se veliko novega, sploh pri angleščini, zgodovini in geografiji. Najbolj všeč mi je bila tehnika in tehnologija, saj smo morali narediti kar dva izdelka iz lesa. Pri obeh mi je pomagal ati. Drugi izdelek (splav) je bilo najbolj zabavno spuščati na Kredi, kjer še nihče ne plava, ker je voda še premrzla. Skrbelo me je, da bo veter odnesel splav na sredino jezera, ker res nisem želel plavati v tako mrzli vodi.

Šolsko delo sem si organiziral po urah (vsaj pet ur na dan, če ne še več). Prvi teden je bilo zelo malo in bi lahko naredil vse naenkrat, če bi hotel. Drugi teden je bilo kar veliko dela (po urah), vmes sem preveč gledal You Tube, zato sem moral delati tudi v soboto. Tretji teden je bil spisek pouka normalen, zato nisem imel preveč dela. Tako je bilo tudi v naslednjih tednih. Najbolj so mi bili všeč projektni dnevi, kjer mi je šlo bolje, kot sem si mislil. Pri koronašoli bi spremenil to, da bi delal hitreje in sproti, ker se je drugi teden res zavleklo in se nisem mogel družiti zaradi naloge, ki se mi je nakopičila. Sicer pa sem s svojim delom več kot zadovoljen.

Jure Larisi, 6. a

ŠOLANJE DOMA MED KORONA VIROSOM

Nikoli ne bom pozabil tistega zadnjega tedna pred zaprtjem šol. Doma smo gledali novice na televiziji, kjer so govorili o covid-19. Takrat se je že razširil v Italiji in tudi v Sloveniji smo čakali na pojav virusa. Moja mami dela v baru na železniški postaji, kjer se z vlakom velikokrat pripeljejo Italijani in seveda turisti iz vsega sveta. Seveda smo začeli spremljati dogajanje in kmalu je bilo jasno, da se bo naše življenje zelo spremenilo. Dogodki so se odvijali zelo hitro, morali smo začeti uporabljati rokavice, zaščitne maske, ljudje so si delali velike zaloge hrane, zaprle so se šole in ostali smo doma. Pričakovali

smo, da se bomo v šolske klopi vrnili zelo kmalu, pa temu ni bilo tako. Vedel sem, da bo naloga prihajala preko računalnika in kanalov. S pomočjo mame sem namestil vse potrebne programe na računalnik. In tako se je delo pričelo, naloge so prihajale. Seveda mi je sprva vse skupaj povzročalo malo težav. Iz dneva v dan je delo potekalo bolj gladko in stvari so lepo stekle. Delo sem si organiziral po urniku. Zjutraj sem se po zajtrku ob 8. uri usedel za računalnik, spremljal kanale in navodila učiteljev. Trudil sem se, da je bila naloga narejena sproti in da so bile stvari pravočasno oddane. Delo na daljavo mi je postalo všeč in dnevi so minevali. Popoldan sem se z mami in mojim kužkom odpravil na daljši sprehod, včasih kar na kakšen bližnji hrib. Malo sem pogrešal družbo prijateljev in obisk pri stari mami, ki je zaradi varnosti nismo obiskovali, kasneje pa je bilo tudi prepovedano zapuščati svojo občino. Življenje se je zelo umirilo in kar naenkrat je bilo dovolj časa za vse, kar se prej ni našlo časa. Malo sem si uredil sobo in si privoščil kakšno igrico na računalniku. Mami se nikoli ni mudilo v službo in zdelo se mi je, kot da življenje teče počasneje. V primeru da bi se v jeseni vse ponovilo, ne bi spreminjal ničesar. Meni je bila tole zanimiva izkušnja, ki si jo bom zapomnil. S svojim delom sem zadovoljen, saj sem delal sproti. Upam, da se tole šolsko leto lepo zaključí. **Fon Gašper, 7. a**

ZAPRTJE ŠOLE (CORONA VIRUS)

Koronašolo sem si po zaprtju predstavljal, da bo malo lažja kot pa »na blizu«, saj sem mislil, da bomo imeli manj naloge, vendar sem imel občutek, da je je bilo več. Najbrž smo učenci mislili, da bo ta karantena kot male počitnice z malo naloge in učenja. V začetku mi je ta način šole na daljavo povzročal težave in seveda še prve komunikacijske težave s šolo. Pa tudi občutek, da je med nami prisoten nek tuj, nepoznan virus. Ni bil prijeten. Težko mi je bilo, ker se nisem mogel družiti s sošolci, jih objemati in se z njimi veseliti.

Všeč mi je bilo to, da smo lahko preko zooma skupaj s prijatelji delali nalogo in se pogovarjali, kako bo, ko bomo spet prišli v šolo. Pogrešal sem šolske delavce, učitelje in učiteljice, seveda pa tudi prijatelje. Ta izkušnja nam je pokazala, kako dragocene so lahko osebne izkušnje z vsemi šolskimi delavci in s prijatelji.

Naučil sem se dosti novega, ker so učiteljice glede na neljubo situacijo dobro razlagale snov, dajale dodatne naloge in navodila v spletno učilnico. Organiziral sem se pa tako, da sem najprej pospravil mizo, nato sem pripravil naloge, prižgal računalnik in se dobil s prijatelji preko zooma, da smo skupaj reševali nalogo. Če bi še enkrat prišlo do te situacije, bi ravnal podobno, saj sem s tako organizacijo dobro in uspešno preživel karanteno. S svojim delom sem kar zadovoljen, saj sem se skoraj vsak dan učil in dokaj uspešno opravljal svoje šolske obveznosti. **Žan Rožič, 7. a**

POUK NA DALJAVO

Jaz sem si pred zaprtjem šole korona šolo oziroma šolo na daljavo predstavljala na način, da bomo doma delali na podoben način kot v šoli, le da bo bolj sproščeno vzdušje. V začetku šolanja na daljavo mi ni nič povzročalo težav, manjše težave so se začele pojavljati malce kasneje, ko se je začela dodajati nova snov in je včasih nisem povsem razumela. Vedno mi je manjkalo časa za ponavljanje. Težave sem reševala zelo preprosto, tako da sem za pomoč prosila učiteljico, ki mi je nato odgovorila na vprašanje ali pa mi bolj podrobno razložila snov, ki je nisem dobro razumela. Pri šolanju na daljavo mi je bilo všeč to, da sem lahko sama razpolagala z svojim časom. Pri šolanju na daljavo sem najbolj pogrešala sošolce in prijatelje ter učiteljičino razlago za lažjo predstavo o snovi. Naučila se nisem

veliko novega, saj se je večino snovi, ki smo jo obravnavali v šoli na daljavo že navezovala na snov, ki smo jo delali v šoli. Izjema sta mogoče matematika in biologija, kjer smo spoznavali nekaj povsem neznanega. Delo sem si organizirala vsak dan sproti, tako da sem delo včasih končala že kakšen dan prej. Če bi se podobna situacija še kdaj ponovila, ne bi pri delu na daljavo spremenila popolnoma ničesar, saj je celotno šolanje na daljavo potekalo brez kakršnih koli težav in zapletov. Glede svojega dela pri šolanju na daljavo sem še kar zadovoljena, saj sem opravila vse naloge, ki so bile podane v tem času. Vem pa, da bi se lahko pri določenih stvareh veliko bolj potrudila, kot sem se npr. pri izgledu zvezkov, pri pisavi itn. **Nuša Kogoj, 8. a**

POUK NA DALJAVO

Že nekaj tednov pred zaprtjem šol smo vedeli, da se po svetu širi covid-19. Šole so se zaprle poznega marca, ampak »bolje pozno, kot nikoli«.

Ko so nam sporočili, da se bodo vse šole zaprle, sem bila kar vesela. Pomislila sem, da bom lahko cel dan lenarila in spala do katere koli ure bom želela. Moje želje se niso ravno uresničile, saj šola na daljavo niti približno ne pomeni lenarjenja. Učitelji so nam za vsak eden napisali, kaj vse moramo predelati in katere vaje moramo rešiti. Sprva se mi je to zdelo zelo enostavno, vendar več tednov, kot je minilo, več snovi se je nabiralo. Tako sem kmalu ugotovila, da mi zelo primanjkuje učiteljeva razlaga. Nekako sem jo skušala nadomestiti, precej mi je pomagala starejša sestra, vendar sem včasih potrebovala malenkost več. V primerih, ko nisem bila edina, ki snovi nisem razumela, smo učitelje prosili za pomoč.

Vsak teden sem si najprej natisnila liste za ves teden. Ob ponedeljkih sem začela z delom. Sprva sem delala po urniku, vendar sem dokaj kmalu ugotovila, da lahko v enem dnevu naredim več. Na delo na daljavi je zelo vplivalo tudi moje počutje. Večino dni sem bila precej dolgočasna in kmalu sem ugotovila, da pogrešam druženje s prijatelji in sošolci. Tudi to težavo sem si malo olajšala, saj smo se kmalu pričeli sporazumevati preko skypa in instagrama. V nekaterih dneh smo si s sošolci celo pomagali pri nalogi.

Čeprav sem pri nekaterih predmetih res pogrešala učiteljevo razlago, se mi zdi, da sem se kar dobro znašla in sem s svojim delom kar zadovoljna. Zelo so mi bili v pomoč tudi kanali v eAsistentu, kjer smo lahko brez težav napisali vprašanja učiteljem. Poleg tega mi je bilo zelo všeč, da nas učitelji niso obremenjevali z ocenami. Večina jih je zahtevala le, da naredimo kakšno projektno ali raziskovalno nalogo, pri slovenščini pa domače branje. Ta način našega sodelovanja in pridobivanja ocen mi je bil res všeč. Največ težav so mi povzročili naravoslovni predmeti, kot so matematika, fizika in celo kemija, vendar so mi tudi ti postali precej bolj jasni, ko sem si snov prebrala in jo bolj natančno pregledala.

Šola na daljavo mi je bila kar všeč, želela bi si le več videokonferenc z razlagami učiteljev, saj bi verjetno veliko lažje in hitreje razumela novo snov. Če bi se situacija ponovila, bi zagotovo ostala v boljših stikih s sošolci in prijatelji, saj je v slogi moč in s skupnimi močmi lahko premagamo tudi najtežje ovire. **Anja Žemva, 8. a**

NAZAJ V ŠOLO

Pred zaprtjem šole sem si predstavljal koronašolo tako, da bom lahko vse v enem dnevu naredil in potem bom ves teden prost, pa tudi, da ne bodo učitelji dajali toliko dela in nalog za utrjevanje. V začetku mi je povzročalo največ težav razporejanje dela čez teden in tudi preverjanje. Te težave sem rešil postopoma, da sem si naredil boljši plan. Pri pouku na daljavo mi je bilo všeč, da takrat, ko sem vso snov prej naredil, sem bil na koncu tedna malo več prost, zato sem lahko šel večkrat v naravo. Pogrešal sem družbo prijateljev, razlago učne snovi v živo v razredu. V tej šoli sem se naučil, da moram biti zelo discipliniran in narediti dober načrt, da naredim vse v predvidenem času. Dobro sem se tudi naučil uporabljati računalnik in določene programe na njem. Delo sem si organiziral tako, da sem delal po seznamu. Če so učitelji kakšno snov še med tednom dodali in če sem ta predmet že naredil, sem dodatno delo takoj naredil, če pa se predmeta še nisem lotil, pa je tudi to dodatno delo počakalo, da je predmet prišel na vrsto. Če se bo podobna situacija še kdaj ponovila, bi vse naloge za predmete poskusil še bolj natančno narediti in v čim krajšem času. S svojim delom sem kar zadovoljen, saj sem vse zadane naloge naredil pravočasno in tudi poslal posameznem učitelju. Tudi naloge, ki jih ni bilo treba pošiljati, sem delal spoti, saj vem, da sem s pomočjo teh nalog utrjeval in nadgrajeval svoje znanje. **Tomaž Petrov, 8. b**